

LEHTTIKUUSI

SUOMEN METSÄYHDISTYKSEN LEHTI

SMY

125
vuotta

20.12.2002

ELÄVÄÄ

historiaa

JA VAIKUTTAVAA

tulevaisuutta

Suomen Metsäyhdistyksen perustajat olivat 125 vuotta sitten huolestuneita Suomen metsien tilasta ja kiinnostuneita suomalaisen metsäsektorin tulevaisuudesta. He ilmeisesti ajattelivat, että "tulevaisuus on sellainen, jollaiseksi sen teemme."

Metsäyhdistyksen historia elää koko ajan ympärillämme suomalaisessa metsäsektorissa. Yhdistyksen vaikutus näkyy metsätaloutemme infrastruktuurissa, lukuisissa organisaatioissa ja jatkuvassa toiminnassa, jotka ovat synnyttäneet "suomalaisen metsätalouden ihmeen". Suomi on selvästi yksi johtavista metsämaista maailmassa.

Kun itse arvioimme metsäsektoriamme, pitää varoa lankeamasta typerään itsekehuun. Yhtä varottavaa on turha vaatimattomuus.

Voimme suorittaa pikakurssin Suomen Metsäyhdistyksen historiasta käymällä läpi metsätaloutemme merkkipaaluja. Useimpiin niistä yhdistys on vaikuttanut ideoillaan, aloitteillaan, esityksillään, vaatimuksillaan.

Ennen vuotta 1877 suomalaisen metsätalouden instituutioista olivat olemassa vain vuonna 1859 perustettu Metsähallitus ja vuonna 1863 Evolla aloitettu metsäopetus.

Suomen Metsäyhdistys perustettiin vuonna 1877 - silloin vielä Suomen Metsänhoitoyhdistyksen nimellä. Sen tavoitteiksi määriteltiin yhteistyön edistäminen ja kiinnostuksen herättäminen parempaan metsänhoitoon.

Keinoina näiden tavoitteiden saavuttamiseen perustajat näkivät metsätieteiden kehittämisen, tiedon levittämisen sekä käytännölliset toimet suomalaisen metsänhoidon parantamiseksi. Pohjana valoisammalle tulevaisuudelle pidettiin sopivia metsällisiä organisaatioita sekä metsätaloutta ja metsänhoitoa ohjaavia metsälakeja ja asetuksia.

Jo seuraavalla vuosikymmenellä astui voimaan uusi metsälaki, jonka tavoitteena oli estää metsien hävittäminen ja varmistaa luontainen uudistaminen.

Metsällisen tiedon ja osaamisen levitys metsänomistajille alkoi vuonna 1890, kun alueelli-

set maatalousseurat saivat julkisia varoja metsätalouden edistämiseen. Näin saivat alkunsa metsäneuvonta, metsätaikilpailut sekä erilaiset metsäkurssit.

Suomen Metsäyhdistys Tapio perustettiin metsäneuvonnan toteuttajaksi ja paikallisten maatalousseurojen yhdyssiteeksi vuonna 1907. Vastaava ruotsinkielinen organisaatio näki päivänvalon muutamaa vuotta myöhemmin.

Tutkimus alkoi varhain. Suomen Metsäyhdistyksen perustamissanoissa mainittu metsätieteellinen tutkimustoiminta alkoi toden teolla vuonna 1917, kun perustettiin "Metsätieteellinen koelaitos". Näin sai alkunsa Metsäntutkimuslaitos, alallaan johtava tutkimuslaitos nyky-Euroopassa.

Jo muutamaa vuotta myöhemmin toteutettiin ensimmäinen valtakunnallinen metsien inventointi. Tämä aloitti valtakunnallisten inventointien sarjan, jotka ovat luoneet pohjan metsätalouden suunnittelulle Suomessa jo 80 vuoden ajan.

Vuonna 1928 astui voimaan uusi metsälaki, joka entistä selkeämmin kielsi metsien hävittämisen sekä sisälsi säännöksiä nuorten kasvavien metsien käsittelystä. Samana vuonna luotiin metsälautakuntaverkosto, joka huolehti metsälain valvonnasta ja yksityismetsätalouden laajasta edistämisestä.

Säädettiin myös metsänparannuslaki, jonka perusteella oli mahdollista saada lainoja ja avustuksia soiden ojituksiin ja tuottamattomien metsämaiden perusparannuksiin.

Viisikymmentä vuotta Suomen Metsäyhdistyksen perustamisen jälkeen suuri osa perustamisvaiheen tärkeistä tavoitteista oli toteutunut. Tiedollinen ja lainsäädännöllinen pohja metsätaloudelle oli olemassa sekä valtakunnallinen

SMY
125
vuotta

LEHTIKUUSI

Metsäsektorin kehitys näyttää yhtä viivasuoralta kuin tämä Kurkinevan oja vain taaksepäin katsottuna.

KUVA: LUSTON ARKISTO

edistämisenorganisaatio toiminnassa. Vahvaa metsätaloutta tarvittiin, kun Suomi uuvuttavien sotavuosien jälkeen joutui maksamaan raskaita sotakorvauksia.

Tärkeänä virstanpylväänä metsien käsittelyssä pidetään kuuden johtavan metsätutkijan julistusta, jossa tuomittiin metsiä heikentäneet ”harsintahakkuut”. Uusi, professori Kalelalle nimetty menettely pyrki luonnonmukaisempaan metsänhoitoon. Harvennushakkuissa poistettiin heikompilaatuiset ja alempien latvuserosten puut ja annettiin tilaa parhaimmille puuyksilöille. Tuottavamman metsänhoidon malli omakuttiin sitä mukaa kuin harsintahakkuista vähitellen luovuttiin 1950-luvulla.

Metsämarssilla 1950-luvulle. Kansalaisia innostettiin metsämarssilla metsänparannustöihin vuonna 1950. Vuotta myöhemmin varmistettiin metsänhoitoyhdistysten toiminnan taloudellinen pohja säättämällä metsänomistajille pakollinen metsänhoitomaksu. Sen jälkeen yhdistykset pystyivät palkkaamaan koulutettuja metsäammattilaisia.

Yhdistyksistä kehittyi palveluorganisaatioita, jotka asettivat tavoitteekseen metsien hoidon parantamisen ja metsänomistajien vaurauden lisäämisen.

Teollistuva ja kaupungistuva kansakunta rakensi vaurauttaan. Se nojasi entistä enemmän metsiinsä nimenomaan teollisuuden raaka-ainelähteenä.

1960-luku oli laajojen metsäohjelmien aikaa. Silloin kuivattiin soita, kehitettiin lannoitusta ja keinollista metsien uudistamista sekä rakennettiin metsäteitä. Ohjelmat tähtäsivät nimenomaan valtakunnan taloudellisen vaurastumiseen.

Metsien käytön monipuolistuminen ja moniarvoistuminen on luonnehtinut 1900-luvun

paria viimeistä vuosikymmentä. Samalla, kun teollisuuden puunkäyttö on yltänyt ennätyksiin, on kiinnitetty huomiota metsien moninaiskäyttöön sekä ympäristöarvoihin.

1990-luku ennakoi murrosta metsien ja yhteiskunnan suhteissa. Kasvanut ympäristötietoisuus vaati metsien käytön monenlaista rajoittamista ja ohjaamista. Metsä- ja ympäristölait mukautettiin uuteen tilanteeseen samoin metsien hoidon ohjeisto.

Yhteiskuntasuhteet tulivat tärkeiksi.

Metsäyhdistyksen rooli ja tehtävät ovat kehittyneet muuttuneen toimintaympäristön mukana.

1800-luvulla ja pitkään 1900-luvulla metsänhoidon ja metsäsektorin sisäisen toimintakyvyn kehittäminen edellyttivät alan yhteisiä ponnistuksia. Suomen Metsäyhdistys oli luonteva yhteistyön foorumi ja kehityksen katalysaattori.

Nyky-yhteiskunnassa ulkoisten toimintaedellytysten turvaaminen on noussut entistä keskeisemmäksi yhteiseksi huoleksi. Metsäsektorin ulkoinen kuva ja moninaiset yhteiskuntasuhteet rajaavat sen toimintamahdollisuuksia. Perimmältään kyse on oikeudesta metsien hyötykäyttöön – ”lupa toimia”.

Suomen Metsäyhdistyksessä on tehty työtä suomalaisen metsän eteen jo 125 vuotta. Yhdistyksen tehtävä suomalaisen metsäsektorin tulevaisuudesta huolta kantavien yhteistyön areenana ei ole hävinnyt.

Metsäsektori tarvitsee yhteistyötä ja vastuun kantajia tulevan toimintaympäristön rakentamiseksi. Muuten toimintaympäristömme rakentavat muut.

HEIKKI JUSLIN

SMY
125
vuotta

LEHTIKUUSI

HAASTEISIIN VASTATAAN

yhteistyöllä

Nopea kansainvälistyminen, ympäristöasiat ja luonnosta vieraantuminen ravistelevat metsäalaa. Siinä riittää työ-
sarkaa myös 125-vuotiaalle Suomen Metsäyhdistykselle.

Puun korjuu ja puun jalostaminen ovat Suomessa tosi pitkällä, mutta syvästi huolissani olen metsänhoidosta, joka kyntää kaukana perässä. Suurin syy siihen on maaseudun tyhjeneminen ja sen myötä metsuripula. Kuka tekee hoitotyöt? Mistä saadaan nuoria käden-
taitoisia ihmisiä raivaussahojen puikkoihin ja metsäkonekuskiksi”, kyselee toimittaja **Juha Aaltoila** Maaseudun Tulevaisuudesta.

Aaltoilan mielestä työnantajat ovat kohdelleet nimenomaan metsureita kaltoin yleisen kasvuhakuisuuden ja euron puristuksessa. Tasapainoisen kehityksen lait on unohdettu. ”Huono palkkaus ja irtisanomiset iskevät ennen pitkää nilkoille, kun nuoret metsät jäävät hoitamatta, mikä tulevaisuudessa kostautuu tukki-
puupulana.”

Aaltoila kantaa huolta myös ylisuuresta hirvikannasta: meillä on liian paljon kolareita, liian paljon syötyjä taimikoita. Koivun kasvattaminen eteläisessä Suomessa on lähes mahdotonta. Päättäjien välinpitämättömyys ongelman edessä ihmetyttää.

Laajeneva unioni lisää paineita. ”Metsäalan tulevaisuuden haaste on Euroopan unionin laajeneminen. Todennäköisesti uudet jäsenmaat kiirehtivät sijoittamaan muun muassa sahateollisuuteen, mikä aiheuttanee markkinahäiriöitä. Olisi erittäin tärkeää, että erilaiset vaatimukset ja standardit olisivat kaikissa jäsenmaissa samat, jotta kilpailuolosuhteet olisivat kaikille tasavertaiset”, sanoo Suomen Sahat ry:n toimitusjohtaja **Jukka-Pekka Ranta**.

Ranta toivoo, että unionista löytyisi Suomen Metsäyhdistyksen kaltainen foorumi, jossa edistettäisiin korkeatasoista metsäkulttuuria. ”Metsäyhdistys voisikin olla aktiivinen tällaisen Eurooppa-tasoisien järjestön puolesta puhujana ja luojana.”

Pässihteeri **Esko Joutsamo** Suomen Luonnonsuojeluliitosta kokee Etelä-Suomen metsien harvan ja suppean suojeluverkoston puutteena. Hän ei usko, että monimuotoisuuden kannalta arvokkaat metsäkohteet muun muassa yksityis-
mailla saadaan muutamassa vuodessa suojelun

piiriin vapaaehtoisin toimenpitein, kuten nyt suunnitellaan. Ainakin se vaatii rahaa, arvelee Joutsamo.

Joutsamo heittää pallon myös metsäntutkimukselle. Pitkän kantaman tutkimusta muun muassa metsäkasvillisuuden muutoksista tarvitaan jatkossakin, sillä ilmaston nopea lämpeneminen saattaa horjuttaa metsäekosysteemin tasapainoa ennen kuin luonto ehtii mukaan muutoksiin.

Myös kansliapäällikkö **Sirkka Hautojärvi** ympäristöministeriöstä muistuttaa luonnon monimuotoisuuden tärkeydestä. ”Luonnonsuojelu- ja metsätahot ovat perinteisesti toimineet metsässä suhteellisen erillään omien kulttuuriensa pohjalta. Suuri haaste onkin saada aikaan kulttuurimuutos yhteistyötä tiivistämällä ja siltoja rakentamalla.”

”Metsänomistajilla on melko positiiviset asenteet luonnonsuojeluun, mikä tulee ilmi myös tutkimuksissa. Nyt on motivoitava heitä ja jaettava jatkuvasti tietoa siitä, miten monimuotoisuus otetaan metsien käsittelyssä huomioon”, Hautojärvi painottaa. ”Tärkeää on muistaa, että suuri hehtaarimäärä ei luonnonsuojelualueillaan korvaa aina laatua.”

Periytyykö terve luontosuhde? ”Maalla asuvat ovat useimmiten juurtuneet sukupolvien ajan kotikonnuilleen. Niinpä he luonnostaan arvostavat ja suojelevat elinympäristöään”, sanoo puheenjohtaja **Mervi Skyttä** Biologian ja maantieteen opettajien liitosta. Hän toivookin metsänomistajille enemmän päättäntävaltaa.

Skytän mukaan maaseudun luonnon suoje-
lua ei voi turvata, jos siellä asuvat ihmiset eivät voi hyvin. ”Suurimpana luonnonsuojelun uhkana näenkin ahdinkoon ajetut maatilanomistajat, jotka joutuvat pakon edessä repimään lisämarkat metsistään”, Skyttä sanoo.

Joutsamo taas pelkää luonnosta vieraantumista, joka etenee aikamoista vauhtia. Ennen hyvinkin tavalliset luonnontaidot luonnistuvat tämän päivän vaeltajilta heikosti. Myös luonnon perustuntemus on huonoa. Ero kaupunki- ja maaseutuväestön välillä on kaventunut.

SMY
125
vuotta

LEHTIKUUSI

”Luonnonsuojelun ja metsätalouden välistä sillanrakennusta pitäisi entisestään tiivistää”, painottaa kansliapäällikkö Sirkka Hautojärvi.

”Luontosuhteen rapautumisen myötä vaarana on, että kunnioittava suhtautuminen luontoon katoaa”, pääsihteeri Esko Joutsamo muistuttaa.

”EU:n laajeneminen tuo kovia haasteita myös meidän metsätaloudellemme”, toteaa toimitusjohtaja Jukka-Pekka Ranta.

Toimittaja Juha Aalto iloo Suomen Metsäyhdistyksen ottavan hoitaakseen Metsäradiota YLE:n luovuttua ohjelmasta.

”On varsin trendikästä puhua luonnon- ja ympäristönsuojelusta, mutta sen näkyminen omassa elämässä ei aina ole itsestään selvyyttä. Muun muassa luonnossa pärjääminen ei todellisuudessa monastikaan kiinnosta. Luonnosta ei saisi olla myöskään mitään haittaa. Puut kaadetaan omakotialueelta roskien ja varjostuksen takia. Hirvet halutaan kaataa autojen tieltä ja asutusalueille eksyneet suurpedot poistaa viimeistä päätä myöten”, Joutsamo kritisoi.

Varsinkin nuorten vapaa-ajan käytöstä kilpailaan. Luontoharrastukset jäävät usein häviölle. Luontosuhteen palauttaminen ja ylläpitäminen on Joutsamon mielestä kova haaste myös Suomen Metsäyhdistykselle.

”Luonto puhuu puolestaan, jos siihen annetaan mahdollisuus. Lapsena käytännössä koetut tapahtumat ja elämykset ovat pohjana läpi elämän jatkuvalla luontorakkaudella. Tuntematonta ja vierasta on vaikea ottaa vakavasti.”

Mitä valita tietotulvasta? Tämän päivän valtaisa tietotulva vaatii tiedon vastaanottajalta aikaa ja alan perusvalmiuksia sanoman ymmärtämiseksi. ”Koulujen metsätiedottaminen, monipuolinen ja puolueeton metsämateriaali niin opettajille kuin oppilaillekin on onnistuneesti keskitetty Metsäyhdistykseen. Metsäyhdistys on panostanut tehokkaasti myös opettajien kursittamiseen”, kiittelee Skyttä kouluyhteistyötä.

”Suomalaisten vahvaa metsäasiantuntemusta arvostetaan maailmalla. Teot puhuvat parhaiten puolestaan, mutta myös rehellistä ja avointa tiedotusta tarvitaan. Epäkohtiinkin on uskallettava puuttua, koska siihen meillä on varaa”, Hautojärvi muistuttaa.

Työsarkaa 125-vuotiaalla Metsäyhdistyksellä riittää. Ranta toivookin sille kiinteää rahoitusta, jotta itse toimintaan jäisi enemmän aikaa.

”Metsäyhdistys on tärkeä mittari, joka analysoi keskustelua ja ennakoii polttopisteitä, joihin meidän pitää varautua. Ilman yhteistä ja luotettavaa Metsäyhdistystä olisimme konsulttien armoilla.”

Teksti ja kuvat: PAULA HÄNNINEN

Puheenjohtaja Mervi Skyttä on huolissaan koulujen tunti- jaosta, jossa luonto-opetus on jäämässä heikoille.

SMY
125
vuotta

LEHTIKUUSI

2000-luvulle

TULTIIN KIVISTÄKIN TIETÄ

Metsäyhdistyksen toiminta ei ole aina ollut niin auvoista kuin voisi päätellä A. Blomqvistin vuonna 1877 lausumista sanoista: "Extra societatem forestalem nulla salus", Metsäyhdistyksen ulkopuolella ei ole menestystä. Nyt tiedetään, että ei menestys välttämättä aina kulje Metsäyhdistyksenkään myötä.

Viime vuosina Metsäyhdistys on yhdistetty näyttäviin hankkeisiin: Metsän Vuosi 1983, PlusMetsä-kampanja, Puun aika ja PuuEurooppa, Päätäjien Metsäakatemia, koululaisten Metsävisa. Metsäyhdistys oli myös aloitteellinen metsäasioista vastaavan lähetystösihteerin viran perustamiseksi ensin Suomen Lontoon- ja Bonnin-lähetystöihin.

Olli Makkosen kirjoittama yhdistyksen 100-vuotishistoriikki Vuosisata metsätalouden myötä vuodelta 1977 päättyi **Kullervo Kuuselan** vuonna 1969 lausumiin sanoihin:

"Lopuksi voitaneen ajatella kuvitelmana, että Suomen Metsäyhdistyksen toiminta jostain syystä äkkiä lakkaisi. Tehtävät eivät kuitenkaan häviäisi, vaan jonkun olisi niistä huolehdittava. Kaikilla intressisektoreilla jouduttaisiin valikoimaan henkilöitä huolehtimaan kansainvälisistä yhteyksistä, metsäpäivien järjestämisestä, retkeilyistä, kongresseista, sanomalehtiartikkeleiden toimittamisesta jne. Ennen pitkää huomattaisiin, että tähän tarkoitukseen pitäisi irrottaa suuri joukko virkamiehiä ja toimihenkilöitä, jotka hoitaisivat yhteisiä asioita sivutyönään, enemmän tai vähemmän vastahakoisesti ja enemmän tai vähemmän puutteellisella ammattitaidolla. Tämäkin vaihtoehto maksaisi ja maksaisi paljon, mutta kustannukset uppoaisivat muille nimikkeille kuin Suomen Metsäyhdistykselle."

Kinastelu vei voimat. Kuitenkin jo tuolloin jopa Metsäyhdistyksen hallitukseen ja työvaliokuntaan oli hankala saada edustajia, kuten **Keijo K. Kulha** kirjoittaa ensi maaliskuussa julkistettavassa Metsäyhdistyksen 125-vuotisjuhlakirjassa *Metsäsubteiden vuosirenkaita sotavuosista nykypäivään*. Jäsenistön kiinnostus oli vähäistä ja jäsenmaksuista valitettiin. Hallitus ei, puheenjohtajansa Kullervo Kuuselan mukaan kyennyt 1970-luvulla esittämään yhtään metsäalan yhteisestä edusta huolehtivaa kannanottoa; aina kun sellaista yritettiin, joku arvioi esityksen omien taustavoimiensa edun vastaiseksi.

Samoista syistä yhdistyksen tiedotusta oli arvosteltu saamattomaksi, värittömäksi ja voimattomaksi. Vuonna 1981 Kuusela vaatikin paluuta etupolitiikasta yhteistyöhön.

KUVA: LUSTON ARKISTO

Yhtäällä Metsäyhdistystä oltiin yhdistämässä Tapioon, toisaalla MTK:hon. Yhdistyksen tiedotuspäällikön jätettyä työnsä vuonna 1990 uutta ei palkattu. Tiedotusryhmäkin kokoontui entistä harvemmin. Kaventunut rahoituspohja patisti suuntaamaan ja mitoittamaan toiminnan uudella tavalla.

Metsä ja Puu -lehden vaikeudet olivat jatkuneet jo 1970-luvun lopulta alkaen. Se oli liian pieni informaatiokanavaksi, mutta se ei kyennyt toimimaan selkeästi Metsäyhdistyksen äänenkannattajanakaan.

Lehden kohtalo alkoi täytyä vuonna 1992. Tarvittavaa tahtoa lehden kehittämiseksi ei löytynyt. Tilalle tulivat järjestö- ja asiakaslehdet. Edessä oli pohjoismaiden vanhimman metsäalan ammattilehden lakkautus.

Arvostus nousi 1990-luvulla. Kulhan mukaan Metsäyhdistyksen jäsenyhteisöistä hallitukseen valittiin aiemmin usein kakkostason johtajia. 1990-luvulla mukaan tuli kuitenkin yhä useammin ykkösketju, ja silloin alkoi myös syntyä painavia päätöksiä. Yhdistyksen aktiivisuus on myös aina ollut kiinni sen toiminnanjohtajan ideoista ja painoarvosta.

Juhani Karvonen toivoi Metsäyhdistyksen 120-vuotisjuhlien illallispuheessaan vuonna 1997, että hänen ennustuksensa ei herättäisi kovin suurta hilpeyttä:

"Metsäyhdistykselle tulee yhä tärkeämmäksi myydä klusterin moraalista uskottavuutta sekä kotimaassa että varsinkin ulkomailla. Kohde-ryhmät ja sanomat monipuolistuvat, keinojen määrä kasvaa. Suomen metsäluonnolla, -kulttuurilla ja -elinkeinolla on edelleen se puolesta-puhuja, jota A. Blomqvist haki kokouskutsullaan syyskuussa 120 vuotta sitten:

"Yhteenliittymien mahtava vaikutus inhimillisen toiminnan kaikilla aloilla on tunnus-tettu. Meidänkin maassamme se on tuottanut mitä kauneimpia hedelmiä. Woidaan siis varmuudella päätellä että myöskin suomalaisen metsänhoitoyhdistyksen toiminta on maalle hyödyllinen yhdistämällä nykyään hajallaan olevat voimat yhteistoimintaan."

JUSSI AKKANEN

SMY
125
vuotta

LEHTIKUUSI

Metsäsuhteiden vuosirenkaita

Metsäyhdistys ei halunnut kirjoittaa tavanomaista yhdistyksestä kertovaa historia-teosta. Koska yhdistys on tärkeä osa suomalaisen metsäsektorin yhteiskuntasuhteita, se päättikin juhlistaa nimenomaan tätä työtä ja julkistaa kirjan, joka kuvaa metsäsektorin sodanjälkeisiä yhteiskuntasuhteita haastavalla ja kiinnostavalla tavalla. Kirjan kirjoittaja **Keijo K. Kulha** on historian dosentti ja toiminut pitkään sekä Turun Sanomien että Helsingin Sanomien päätoimittajana.

Kulhan mukaan kirjan aihe osoittautui monisäikeiseksi ja kiinnostavaksi tarinaksi. ”Jälleenrakennettu maa pääsi puulla parempiin päiviin. Kun metsien runsas käyttö uhkasi ylittää kasvun, 1960-luvun metsäohjelmat varmistivat puuraaka-aineen saannin, mikä takasi talouskasvun 1980-luvulle saakka”, Kulha sanoo.

Metsäasioihin kohdistui niiden merkittävyyden vuoksi laaja julkinen huomio. Joskus keskusteluttivat puun hinta ja saatavuus, toisen keran metsäteollisuuden tila ja investoinnit.

Mutta kiihkeimmät yhteenotot mielipiderintamalla liittyivät luonnonsuojeluun. Keskustelus-

sakaan ei aina nähty kokonaisuutta. Vasta kun asioita tarkastellaan kaikkien osapuolten suunnalta, päästään perille tarkoituksellista, tunnetaan kehitystä ohjanneet lait ja ohjelmat, yksityiskohdat löytävät paikkansa ja suuret linjat kirkastuvat.

256-sivuinen, runsaasti kuvitettu kirja painetaan koviin kansiin. Se on siis myös sopiva liikelahja. Kirjan voi tilata ennakkoon oheisella kaavakkeella tai lähettämällä tilauksen kaavakkeessa kerrottuun osoitteeseen.

Lisätietoja kirjasta antavat toiminnanjohtaja **Juhani Karvonen** Metsäyhdistyksestä (juhani.karvonen@smy.fi) ja johtaja **Jukka-Pekka Pietiäinen** (jukka-pekka.pietiainen@edita.fi) kustannusyhtiö Editasta. Tilauskaavakkeen voi lähettää osoitteeseen Jukka-Pekka Pietiäinen, Edit Publishing Oy, PL 710, 00430 EDITA tai faksata numeroon 020 450 2853.

Suomen Metsäyhdistys juhlistaa 125-vuotista taivaltaan julkaisemalla Keijo K. Kulhan kirjoittaman kirjan Metsäsuhteiden vuosirenkaita sota-vuosista nykypäivään. Kirjan kustantaa Edita ja se julkistetaan maaliskuussa 2003.

TILAUSKAAVAKE

Tilaukset viimeistään 31.1.2003.

TILAAMME Keijo K. Kulhan teosta **Metsäsuhteiden vuosirenkaita sotavuosista nykypäivään**

(ISBN 951-37-3662-8) _____ kpl

HINNAT:

- **Alle 50** kappaleen tilaus, 38 euroa/kpl
- **50–99** kappaleen tilaus, 32 euroa/kpl
- **Vähintään 100** kappaleen tilaus, 25 euroa/kpl

Hinnat sisältävät 8 prosentin arvonlisäveron. Hintoihin lisätään toimituskulut. Kirjat maksetaan maaliskuussa, kun ne ovat saapuneet tilaajalle. Tilaus on sitova.

Tilaaajan nimi: _____

Toimitusosoite: _____

Laskutusosoite, jos eri kuin toimitusosoite: _____

Yhteyshenkilön nimi ja osoite, jos eri kuin toimitusosoite: _____

Päiväys ja yhteyshenkilön allekirjoitus: _____

Kahteen suuntaan

RAJAPINNALLA

Suomen Metsäyhdistys on asemoinut itsensä metsäsektorin ja muun yhteiskunnan rajapinnalle. Tässä asemassa sen tehtävänä on toimia aidosti kaksisuuntaisena viestinnän kanavana.

Suomen Metsäyhdistykseltä kysytään usein kannanottoja ajankohtaisiin metsäkysymyksiin. Sellaisia ei kuitenkaan yleensä saa. Tämä johtuu Metsäyhdistyksen roolista yhteistyöjärjestönä: me emme ole etujärjestö, vaan tiedon ja ajatusten välittäjä.

Metsäyhdistyksen asenne metsäasioihin on väljästi määritelty. Tarkoitus on tuoda esiin metsien mahdollisuuksia yhteiskunnan ongelmien ratkaisijana sekä edistää metsien vastuullisen käytön hyväksyttävyyttä.

Toisaalta näissä sanoissa on myös kannanotto: Metsäyhdistyksen mielestä metsiä pitää käyttää, mutta niitä pitää käyttää vastuullisesti. Vain vastuullisuus tuo luvan metsien käyttöön.

Yhdistyksellä on noin 65 jäsenorganisaatiota. Ne edustavat koko suomalaista metsäsektoria, kuten metsänomistajia, metsäyrityksiä, työnantajia ja työntekijöitä, julkista hallintoa, metsäneuvonnan organisaatioita, tutkimusta, koulutusta ja kansalaisjärjestöjä.

Yhdistyksen noin 1,2 miljoonan euron liikevaihdosta valtaosa perustuu vuosittain tehtäviin hakemuksiin. Merkittävimmät rahoittajat ovat Suomen Metsäsäätiö ja maa- ja metsätalousministeriö. Jäsenmaksut ja ministeriön perusavustus kattavat yhdistyksen tuloista noin kymmenesosan.

Monen kanavan viestintää. Metsäyhdistyksen toiminta jakaantuu pääosin kolmeen alueeseen: Päättäjien Metsäakatemia, kouluyhteistyö sekä kotimainen ja ulkomainen viestintä. Näiden lisäksi Metsäyhdistys tai sen omistama Metsäviestintä Oy järjestävät vuosittain Metsäpäivät, joka on valtakunnallinen metsäammattilaisten yhteinen, kaksipäiväinen tapaaminen. Lisäksi julkaisemme metsäalan osoitteistoa Metsäavainta sekä monenlaista metsätaloudesta kertovaa materiaalia.

Metsäyhdistyksen ylläpitämä www.forest.fi-verkkopalvelu on suomalaisen metsätiedon valtaväylä. Tehokkaasta ja selkeästä tietopankista löydät metsiin ja puuhun liittyvän ajankohtai-

sen linkkilistan, metsäalan tiedotteita ja uutisia, tapahtumakalenterin sekä vastauksia usein esitettyihin kysymyksiin. Sisältö on järjestetty aiheen mukaan, mutta haluamiaan tietoja voi etsiä myös avainsanojen tai tekstihaun avulla. Metsäyhdistys on myös teettänyt vuodesta 1993 lähtien säännöllistä, samoin kysymyksiin toistettavaa suomalaisten metsäasenteita kartoittavaa *Metsä ja puu -mielipidetutkimusta*. Seuraava tutkimus tehdään ensi vuoden ensimmäisellä puoliskolla.

Päättäjien Metsäakatemia on säännöllisesti järjestettävä, yhteiskunnan huippupäättäjille tarkoitettu

kurssi ja keskustelufoorumi metsäasioista. Tavoitteena on parantaa akatemian osanottajien valmiutta kaukokatseiseen päätöksentekoon moniulotteisissa ja kansainvälisissä metsäasioissa. Toisaalta pyrkimyksenä on etsiä uusia keinoja, joilla metsäala voi tukea yhteiskunnan ongelmien ratkaisemista. Tähän mennessä kurseille on osallistunut jo noin 300 päättäjää - poliitikkoja, virkamiehiä, liike-elämän, kansalaisjärjestöjen ja tiedotusvälineiden edustajia niin metsäsektorilta kuin muualtakin.

Suomen Metsäyhdistys koordinoi *metsäalan ja koulujen yhteistyötä*. Metsäyhdistys ja Opetushallitus ovat tuottaneet yhteistyössä Metsän oppimispolun, joka on varhaiskasvatuksesta lukioon asti ulottuva metsä- ja puuopetuksen malli. Yhdistys tuottaa opetusmateriaalia, järjestää käytännön metsäkurssseja. Peruskoulun kahdeksannen ja yhdeksannen luokan oppilaille vuosittain järjestettävään *Metsävisa*an osallistuu yli 70 prosenttia ikäluokasta.

Metsäyhdistyksen ja metsäkeskusten ylläpitämä www.oppimispolku.fi-verkkosivu vie

SMY
125
vuotta

LEHTIKUUSI

metsä- ja puutiedon lähteille. Verkkopalvelusta löytyy valtakunnallisen kouluyhteistyön tapahtumakalenteri, taustatietoa, oppimateriaaleja, harjoituksia, vinkkejä ja metsäopetuksen malleja varhaiskasvatuksesta lukioon.

Suomen Metsäyhdistyksen *kansainvälinen viestintä* on yhdistyksen jäsenjärjestöjen ja kansainvälisten sidosryhmien välinen linkki, viestinviejä niin ulkomailta Suomeen kuin päinvastoin. Tehtävään kuuluu toimintaympäristön luotaus, taustatiedon, uutisten ja tulevaisuuden kehityssuuntien raportointi ja yhteisesti sovitujen viestintähankkeiden toteuttaminen.

Kotimaan viestinnän päätarkoitus on tuottaa tiedotusvälineille metsätietoa yhdessä muun metsäsektorin kanssa niin kotimaisista kuin kansainvälisistäkin asioista. Sen lisäksi yhdistys osallistuu alan yhteisten viestintähankkeiden suunnitteluun.

Metsäyhdistyksen henkilökunta (vas.): viestintäpäällikkö **Kai Lintunen**, apulaisjohtaja **Jussi Akkanen**, yhteispäällikkö **Sirpa Kärkkäinen**, sihteeri **Rauni Nousiainen**, viestinnän suunnittelija **Hannes Mäntyranta**, toiminnanjohtaja **Juhani Karvonen**, informaattikko **Harri Hypén**, sihteeri **Terttu Teränen** ja projektisihteeri **Tarja Etelämaa**. Kuvasta puuttuvat johtaja **Eeva Hellström** ja kurssi-assistentti **Essi Yli-Ruka**.

SMY 125 vuotta

LEHTIKUUSI

Lehtikuusi on Suomen Metsäyhdistyksen lehti. Sen tarkoitus on vastata ennen muuta kysymykseen, mikä yhdistykselle esitetään usein: mitä ajattelemme maailman menosta. Tarkoituksemme ei siis ole katsoa peruutuspeiliin, vaan kertoa, miten maa ja maailma mielestämme makaa. Haluamme myös keskustelua, mistä johtuen Lehtikuusen palstat ovat avoimena kumppaneillemmekin.

Lehtikuusi julkaistaan PDF-muotoisena Internetissä osoitteessa www.smy.fi/lehtikuusi/. Lukijoille siitä tiedotetaan muun muassa sähköpostiviestillä, jossa olevan linkin kautta Lehtikuusen voi hakea omalle tietokoneelleen. Lehtikuusen voi myös tulostaa A4-kopiopaperille. PDF-versiossa taas voi käyttää lukuisia internetlinkkejä.

Jos olet saanut sähköpostiisi tiedon Lehtikuusen uuden numeron ilmestymisestä, olet jo postituslistallamme. Jos et siellä ole tai jos haluat sieltä pois, voit ilmoittaa siitä osoitteeseen lehtikuusi@smy.fi

Julkaisija: Suomen Metsäyhdistys • **Päätoimittaja:** Juhani Karvonen • **Toimitussihteeri:** Hannes Mäntyranta
Taitto ja ulkoasu: gra • **Kannen ja palkkien kuvat:** Luston arkisto